

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia.
BRAȘOV, piața mare Nr. 30.
Scrisorile nefrancaute nu
se primesc. Manuscrisurile
nu se returnează.
INSERATE se primesc la AD-
MINISTRAȚIUNEA în Brașov și la
redacțiunile din următoarele orașe:
în Viena: M. Dukas Nachf.
Max. Augenthaler & Emerich Lesner.
Heinrich Schalek. Rudolf Mosse.
A. Oppelka Nachf. Anton Oppelk.
în Budapesta: A. V. Goldber-
ger, Ekstein Bernat. în Ham-
burg: Marotyl & Liebmann.
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o se-
rie garmond pe o coloană 6 cr.
și 30 cr. timbru pentru o pu-
blicare. — Publicări mai dese
după tariful și învoială.
RECLAME pe pagină a 8. a o
serie 10 cr. sau 30 banl.

GAZETA TRANSILVANIEI.

A N U L L X I I .

„GAZETA“ iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și strălăutate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se prenumeră la toate ofi-
cele poștale din țară și din
afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare
Târgul Inului Nr. 30, etajul
I.: Pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dușul în casă: Pe un an
12 fl., pe șase luni 6 fl., pe
luni 3 fl. — Un exemplar 5 cr.
v. a. sau 15 banl. — Atât abu-
namentele cât și inserțiunile
sunt a se plăti înainte.

Nr. 187.

Brașov, Miercuri 25 August (6 Septembrie).

1899.

Stégul vênêt-roșu.

Cetitorii vor vedé pe pagina a patra a numărului de azi al fôiei noastre o publicațiune a căpitanului orașenesc din loc forte caracteristică pentru cursul cel mai nou, ce l'a luat șovinismul dominant față cu poporațiunea saso-română. Ajunge să fiă cetită pentru-ca fiă-care se scie, cu ce și cu cine are de-a face.

Din cuprinsul acestei publicațiuni reese, că tendința vênêtorei celei mai noue, pusă în scenă de actualul director al poliției brașovene, a fost de-ocamdată a opri definitiv libera întrebuintare a colorilor săsesci vênêt-roșu, declarate ca colorii ale orașului și încă până azi tolerate.

Numai înainte cu un an, cu ocaziunea sêrbărilor în memoria lui Honterus, fișpanul din loc luase dispoziții de a-se puté întrebuinta colorile vênêt-roșu de câtră ori și cine, însă numai cu condițiunea de-a arbora pe lângă aceste colorii în măsură proporțională și steaguri unguresci.

Acastă dispozițiã fișpănescă, deși era restrictivă față cu usul de mai înainte, a fost produs totuși ore-care mulțumire în publicul săsesc, care un moment era sedus a crede, că prin admiterea folosirii paralele a ambelor steaguri se recunósce cel puțin o părțică din individualitatea culturală-națională a Sașilor. S'au și vêđut cu ocaziunea amintitei sêrbări o mulțime de steaguri vênêt-roșu, însoțite fiă-care de câte-un steag național unguresc, și această produse o atmosferă, care în mulți naivi a deșteptat credința, că guvernul, pe-atunci încă condus de Banffy, vré să întindă corde mai amicabile față cu Sașii, „astă enclavă în mijlocul valahimei ardelené“. Cu alte cuvinte, sufla un vênêt al frățietății saso-maghiare.

Ce s'a ales din această „frățietate“, scim prea bine cu toții și pu-

blicațiunea căpitanului orașenesc, de care vorbim, ne înfățișeă destul de elocuent rezultatele ei după un an de zile.

Sunt încă viue în memoria cetitorilor demonstrațiunile șoviniste, când cu năvălirea pompierilor voluntari din tôte părțile Ungariei în orașul acesta, cari nu s'au sfiit a-și manifesta aici dorul de a vedé acest oraș peste nopte prefăcându-se în oraș maghiar. Și în decursul acestei sêrbări s'a observat, în ce privese stégurile, praxa de pe timpul sêrbărei Honterus, numai cu deosebirea, că pe lângă minuțioasa îngrijire a poliției, ca nu cum-va să fiă arborat un steag săsesc mai mult, decât cele unguresci pe diferitele clădiri publice și private, se produse o mare disproporțiã prin aceea, că stradele rêsunau de imnuri naționale unguresci introduse cu cântecul lui Kosuth, așa, că vocile cântăreților sași păreau cu totul înăbușite.

Nu mai puțin trebuie să-și aducă aminte cetitorii și de nota discordantă, ce s'a produs la banchetul pompiersc în ce privese „frățietatea saso-maghiară“, mai ales de câtră vocea înțiglată a aceluia avocat armeno-maghiar brașovean, care s'a plâns, că elementul maghiar din Brașov e asuprit de câtră Sași.

După șicanele și miseriile, ce a trebuit să le îndure acel profesor dela universitatea din Clușiu, care avu nenorocirea a crede, că sub egida „ideii de stat maghiar“ i-ar fi fost permis de a se presenta măcar un moment ca om cult și de a vorbi cetățenilor de limbă germană în idiomul lor, șovinismul în veți lacom și nesățios a isbutit a seceră un așa dis nou triumf al „ideii de stat“, care se aduce la cunoștința obștei poliglote a Brașovului prin publicațiunea din cestiune a căpitaniei orașenesci.

Din cuprinsul acestei publicațiuni aflăm, că pe lângă cunoștele

ordonanțe ministeriale dela 1874 și 1885 relative la folosirea stindardelor, insemnelor și colorilor, a mai apărut o ordonanță nouă cu data de 1 August 1899, care nu se mărginesc numai la oprirea în genere a folosirii insemnelor streine, ci merge un pas mai departe și interđice și folosirea stindardelor și colorilor comitatelor și ale orașelor, cu o singură excepțiune: decă adecă autoritățile din anumite incidente vor afla de lipsă a decora clădirile publice, séu a ridica tribune, arcuri de triumf etc., atunci numai se pot folosi colorile comitatelor și ale orașelor, însă numai sub condițiunea, ca să fiă copleșite de „stindardul națiunei maghiare“. Tot-odată dispune noua ordinațiune cu privire a reuniunii cu statute aprobate, că-și pot folosi steagurile lor proprii numai în locuri publice și la conveniri publice. În data însă ce vor voi să insceneze vre-o excursiune, séu vre-un convoi, trebuie să ducă cu ele și steaguri unguresci, ori să porțe în frunte un prapor unguresc.

Acesta este cel mai nou triumf al șovinismului unguresc, întărit prin subscrierea și pecetea ministrului Coloman Szell. Nu ne surprinde nicădecum, că foia maghiară fișpănescă din loc, care ațită țilnic în contra Sașilor și Românilor, se dă de-a tumba de bucuriã asupra acestei noue „îvingeri“ a „geniului“ jidano-armeno-maghiar și strigă din rêsputeri un „eljen“ ministrului de interne, dér și mai din rêsputeri „patrioticului“ fișpan al comitatului, sub a căruia „guvernare“ (sic!) s'a întemplat această nouă „îvingere a geniului națiunei maghiare“.

Și-au dat în petec și de astădată scribii fișpanului, căci lăudându-l prea fără măsură pentru pretinsa sa inițiativă în această delicată cestiune, ei nu observă, că print'asta îl desavuueă înși-și, deórece ordonanța ministerială stă în partea

cea mai mare în contradicțiã cu dispozițiunea mai sus amintită luată de acelaș fișpan la sêrbările Honterus.

Decă geniul națiunei maghiare va avé apêrători tot așa de stângaci și naivi, ca cei dela amintita fițuică unгурescă, cari manifestă o lipsă de bun simț și de tact atât de înfricoșată, atunci vai de triumfurile lui.

Ministrul Szell în Viena. Din Viena se anunță, că ministrul președinte unguresc Coloman Szell a sosit alaltăeri în capitala austriacă. Scopul mergerei lui Szell la Viena ar fi, după informațiunile foilor guvernamentale maghiare, de a raporta monarhului, ca de obicei, asupra situațiunei. Monarhul s'a reîntors adeocă alaltă-séră dela manevrele din Boemia. Se susține, că Coloman Szell va folosi prilejul de-a accentua la locul competent, că Ungaria ține strins la legea pactului din 1867 și pretinde și dela Austria, ca delegațiunea să-și alegă pe cale legală parlamentară.

Misiunea lui Chlumetzky. O telegramă din Viena cu data de 3 Septemvreni asigură, că în cercurile politice nu se mai îndoiesc nimeni, că bar. Chlumetzky cu scirea și învoirea guvernului a luat asupra-și misiunea de mediațiune. Cu acesta e în olar și clubul Cehilor tineri. Telegrama amintită mai spune, că în luna acesta nu se va întempla o decisiune și astfel „Reichsrath“-ul nu se va întruni decât pe la mijlocul lui Octomvreni.

Din Bucovina. Aprópe țilnic avem de înregistrat câte ceva din Bucovina. Nu va surprinde de loc pe cetitorii noștri, decă le vom spune, că numărul dela 3 Septemvreni al „Patriei“ a fost din nou confiscat din cauza primului articol, din care cenzura a eliminat éráși părți întregi. Eliminată a fost și o parte dintr'o notiță dela informațiuni.

— Preoțimea română din districtul Câmpulungului s'a întrunit Joia trecută în

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Epidemia sărutărilor.

De G. Labadie-Lagrave.

— Fine. —

Este posibil, ca o adunare de femei să fiă mai vibrantă, decât o adunare de bărbați și este admis de tótă lumea, că există într'o mulțime o putere de contagiune, care surescită sentimentele inimei omenesci într'un grad, pe care nu l'ar puté atinge la un individ izolat. Dér este óre sigur, că tendințele nesănătóse pot singure să crească într'o aglomerațiune de persoane, care ar rămân liniștite, decă ar fi separate și care nu pot să pună în comun, decât rele pasiuni, când sunt la un loc? Esperiența nu probéază ea contrarul: că mulțimile au în general instincte de dreptate forte accentuate și profeséază aprópe tot-déuna un profund respect pentru legile moralei? Decă asiști la desbateri la curtea cu jurați, esti isbit de defavórea, pe care o arată publicul câtră martorii, a căror

purtare lasă de dorit, și aceeași necesitate de a urí tot ce este murdar și josnic se observă, cu și mai multă energiã, într'un teatru. Un spectator nu plécă satisfăcut acasă, decât numai decă a vêđut vițniul pedepsit și virtutea nu numai recompensată, dér și apoteosată.

Nu putem din nenorocire să contestăm — mai ales în acest moment, — că o mulțime supuinđu-se urei, séu unei mâni, póte une-ori să se lase să fiă tirită la acte de sêlbătécia, pe care indiviđii izolați n'au avut ideia de a le comite; dér esperiențele despre care am vorbit mai sus, nu ne autoriséază ele să susținem, că acest fel de electricitate, care se degajéază din ori-ce aglomerațiune omenescă, nu se exercită în tot-déuna într'un sens nefast, dér este o forță, care se póte pune de asemenea în serviciul binelui?

Credem de altfel, că acesta este cazul cu femeile americane, care și-au arătat în modul lor entuziasmul pentru eroul de pe „Merrimac“. Departe de a fi blástemate, ele ar merita mai de grabă să fiă admirate, căci s'au supus unui sentiment lauda-

bil. Ele au readus sărutul la primele sale origini, când nu avea nimic de a face cu iubirea.

Sărutul este un semn convențional, care n'a apărut, decât târđiu în istoria nêmului omenesc. Un simbol, pe care chiar în zilele noastre, cea mai mare parte din popórele rasiei galbene și negre nu-l cunosc încă. În Africa, în Japonia și în cea mai mare parte din insulele Oceaniei, două persoane, cari voesc să-și mărturiséscă afecțiunea séu deferența, se pun nas în nas și-și frécă tare nasurile unul de altul.

Profesorul Lombroso, care în articolul séu asupra „Epidemiei sărutărilor în America“, a esaminat originea unui obicei, care ține astăzi un loc așa de important în viața popórelor civilizate, spune, că în anticitatea homerică sărutul nu era, decât manifestațiunea iubirei materne.

„Nu se vorbește nicădată de sărutări, dice Lombroso, în scenele de iubire dintre Venus și Marte, Ulise și Circea, Paris și Elena, Hera și Laos.

„În momentul despărțirii lui Hector de Andramaca, eroul troian nu-și apropie

buzele de fruntea femeiei sale pentru a o mângăia și de a-i da curaj: el îi mângăie numai mâna“.

Savantul profesor italian crede, că a descoperit o probă a origini materne a sărutului într'un obicei, care există astăzi printre Fuegieni.

Cu tóte că acești ómeni, cu totul primitivi, au fost inițiați și civilizați puțin, ei nu voesc să bea nici din pahar, nici dintr'o scobitură și nici din pumnul mânei, ci cufundă în apă o trestia și sorb cu delicie.

Copiii cei mici fiind incapabili de a face acesta, mumele lor își umplu gura cu apă și li-o dá lor direct în gură.

Acosta ar fi, după Lombroso, adevérata origină a sărutului, care în timpul primei virste a amorului, n'ar fi decât o manifestare a iubirei materne

Cam ar părea prea puțin probabil, ca Fuegienii să fi exercitat vre-o influență asupra progresului civilizațiunei, preferăm să primim o altă conjectură a profesorului Lombroso, care caută însemnătatea primitivă a sărutului în vechile tradițiuni ale

Cămpulung pentru a protesta în contra suspiciunilor și atacurilor nedemne adresate din partea lui Bourguignon deputațiunii clerului gr. or. român în ziua de 18 August. *Etă* rezoluțiunea, ce s'a luat în acea adunare și care a fost comunicată Consistoriului din Cernăuți:

„Clerul districtului Cămpulung intrunit astăzi, adănc jicnit în sentimentele sale mai intime prin răspunsul d-lui president al țării dat cu ocaziunea aşternerii omagiului solemn și a asigurării fidelității și loialității clerului gr. or. bucovinean pentru Inalta Casă Impăratăscă, se simte necesitat a protesta în contra acușărilor absolut nejustificate aduse în acest răspuns, cari se pot explica numai prin necunoșterea referințelor adevărate existente, și rogă a lua clerul în seut și a depune asigurarea fidelității și espunerii neștrămutavere la treptele Prea Inaltului Tron“.

Revistă externă.

Succesele principelui Nichita.

Principele Muntenegrului a vizitat săptămâna trecută pe Sultanul în Constantinopol. Sultanul i-a făcut primire călduroasă. La primire a participat și dragomanul ambasadei rusești. Principele a făcut o vizită Sultanului la palatul Jildiz, ér Sultanul i-a reintors visita la chioscul Serakin. Călătoriei principelui Nichita i-se dă importanță politică, și se dice, că cestiunea frontierei dela Beran a primit cu ocazia acésta soluțiune definitivă. Turcia va regula pe cheltuiala proprie împrejurimea lacului Skutari, a cărui parte nordică se ține de Muntenegru și unde familia principelui are mai multe vile. Va regula Turcia și riul Bojava, care se varsă în numitul lac, căci Muntenegru voește să facă navigabil atât lacul, cât și riul. Se plănuesce de asemenea, ca districtul Vojevicz, locuit mai ales de Sërbi, să fiă alăturat la Muntenegru.

Un alt scop al călătoriei principelui Nichita este realizarea mult amintitei confederațiunii balcanice. Este știut, că cu prilejul călătoriei principelui bulgar Ferdinand la Cetinje, s'a încheiat între Bulgaria și Muntenegru un fel de alianță. Totodată s'au inițiat tratări cu Grecia și Serbia, ca să completeze cu alăturarea lor dupla alianță bulgaro-montenegrină, eventual să fiă trasă în cercul acestei alianțe și România. România însă ar fi declarat de premarat acest plan, ér Serbia a fost scosă din combinația în urma reintorcerei ex-regelui Milan la Belgrad. Singur Grecia a rămas pe lângă încheierea unei alianțe între statele Peninsulei-balcanice și prin agenții ei a și tratat în Sofia și Cetinje asupra condițiunilor alianței. Tratările acestea ar fi avut rezultat favorabil. După toate acestea se vestesce, că principele Nichita merge și la Atena, ca să subscrie personal convențiunea de alianță cu Grecia.

popórelor din Orient, cari îi dau un caracter religios.

„Perșii — spune Xenofon — dădeau un sărut tuturor acelora, pe cari îi cunoșceau. Sirienii și Fenicienii trimeteau sărutări sórelui, luni și statuelor divinităților lor.“ — „Bogatul, dice Luchian, oferă sacrificiul zeilor, sëracul le aduce o sărutare“.

Sărutul, așa cum îl înțelegeau popórele, care fură adevăratele premergătoare ale civilizațiunii de astăzi, n'avea nimic comun cu iubirea; era o mărturie de respect, despre care ușor se pot găsi urme în ceremoniile dreptului feudal și care de altfel se regăsesce încă astăzi în semnele de venerația, pe care pietatea credincioșilor le aduce imaginilor miraculoase și reliquiilor sfinților. Miile de Americane, care și-au manifestat entuziasmul lor pentru locotenentul Hobson, nu merită observația, ce ar fi depășit regulile buneii cuviințe și că ar fi uitat ceea-ce trebuia sexului lor. Cu totul din contră, recompensând, cum au făcut, pe un tânăr erou, care își espusesse vitejește viața pentru a-și servi țera, ele au săvârșit un act de patriotism, care a readus sărutul la prima sa destinația.

Anglia și Transwaal. Fi-va pace, ori război între Anglia și Transwaal? *Etă* o întrebare, ce privesce mai ales lumea economică din Anglia și Germania, care este de aproape interesată în conflictul acesta, din cauză, că multe milioane zac plasate în întreprinderile miniere din Transwaal. *Décă* am judeca după discursul războinic al ministrului engles Chamberlain, ar trebui să ne așteptăm la un război; e posibil însă, că acel discurs a voit să fiă mai mult o „presiune blândă“. Anglia a propus guvernului Burilor să se mai țină o ultimă conferență, care să stabilească un tribunal de arbitriu cu însărcinarea de a judeca asupra tuturor cestiunilor controversate, ce s'ar putea ivi în viitor între cele două state. *Dér* nu se știe pozitiv, *décă* va urma așa ceva. Transwaalul a făcut Angliei concesiuni cu ridicata, și tot n'a mulțămît-o. S'a învoit chiar și cu dizolvarea corpurilor legislative și cu ordonarea de nouă alegeri, ca parlamentul nou să primescă legea, ce dă uitlănderilor drepturile cunoscute. *Dér* ce folos, că Burii sunt foarte amărâți vădând cum pe viitor nu pot să mai scape din ghiarele Englesilor și că Anglia ar vré să câștige pe cale „pacnică“ ceea-ce nu-i convine să câștige prin război. Anglia este atât de intransigentă în pretensiunile ei, încât și președintele republicei sud-africane s'a vădut silit a comunica agentului său din Londra, că Anglia nu vré să primescă nici o concesiune și ține cu ori-ce preț a-și valida forța prin amenințări, la care Burii nu pot răspunde, decât stând gata de război.

Procesul Dreyfus. În audiențele de Sâmbătă și Luni s'a continuat ascultarea martorilor. Câți-va din aceștia au făcut declarațiuni favorabile acusatului. O telegramă cu data de 3 Septemvre din Rennes spune, că pe la finea săptămânei acesteia pertractarea se va încheia. Comisarul *Carriere* își va ține rechizitoriul mâine, ori poimâne, zilele de Vineri și Sâmbătă vor fi ale apărării, după aceea se va pronunța sentința. E interesantă o știre, ce o publică „Figaro“ din Paris referitor la rezultatul pertractării. Dice, că *décă* sentința va fi nefavorabilă pentru Dreyfus, se va cere imediat o a doua revizuire.

Englesii în Sudan. Generalul Kitchener a anunțat guvernului engles, că o parte din mahdiști, sub comanda califului Mohamed Cherif și a doi fi ai Mahdiului, cărora li-se dase voie să locuiască în satul Schukaba, pe țărmul Nilului alb, s'au revoltat. Trupa egipteană trimisă, ca să aresteze pe instigatorii revoltei, a fost atacată de derviși. Califul Cherif și amândoi fiul Mahdiului au cădut în luptă; satul a fost incendiat. Egiptenii n'au suferit pierderi: numai un ofițer și doi soldați au fost răniți.

SCRIRILE ȚILEI.

— 24 August. v.

In contra emigrării în România. Ministrul unguresc de interne a dat o ordonanță cătră toate autoritățile administrative, să opréscă strict emigrările din Ungaria în România. Motivul ar fi, că în urma slabei recolte din est an a regatului român vecin, și a lipsei lucrului, muncitorii unguri ar fi espuși urei muncitorilor români.

Piesă musicală română oprită în Ungaria. A pățit'o hora „Dece Maiu“, apărută în Iași. Ministrul unguresc de interne a dat strașnică poruncă, ca acésta piesă musicală să fiă urmărită pe teritoriul statului ungar, și încât s'ar afla la cine va, să fiă confiscată, deórece Maria Sa d-l Szell a aflat, că hora „Dece Maiu“ ar cuprinde motive agitatorice contra națiunii maghiare. Pe baza acestei porunci, ministrul unguresc al comunicațiunii a detras debitul postal piesei musicoale din cestiune. — Noi șcim, că „Dece Maiu“ e aniversarea proclamării regatului român, și hora cu pricina încă e dedicată în amintirea acestei zile însemnate. Ei bine, vede ministrul unguresc o ultragiare a sentimentului națiunii ma-

ghiare și o agitația în aceea, că un compositor român a dedicat o horă zilei de 10 Maiu, care este o zi aniversară oficială a regatului român? S'eu cum se ne esplicăm altfel acésta oprire ciudată?

Esposiția în Seghedin. În Seghedin s'a deschis Duminecă o esposiția de agricultură, viticultură, pomărit, grădinărit, obiecte economice, industria campestră și de casă. Patron al esposiției este arhiducele lo-iff. Ministrul de agricultură Darányi a salutat pe arhiducele Iosif printr'o vorbire în care a dat espresiune sentimentelor de grațitudine, de care sunt pătrunși Ungurii față de înaltul patron. Arhiducele a răspuns în limba maghiară, dicând între altele, că primescce cu bucuriă deoita promisiunea făcută de ministru în numele națiunii maghiare că „pământul acesta, pe care vitejii noștri străbuni l'au cucerit cu arma, noi (Maghiarii) prin muncă și statornicie ne vom nisui a-l ține, cultiva și înflori“. O fôia maghiară din Peșta se plânge, că Jidani stau departe de esposiția. Ca ceva curios amintim, că după o cină, ce s'a dat în onórea arhiducelui, acesta a fost îmbiat c'o pipă umplută cu tutun unguresc, și arhiducele a aprins cu plăcere și a fumat.

Superstițiune. Din Cămpia ni-se știe, că unul dintre coloniștii s'eu dela Șermaș, cu numele *Szigeti Janos*, a început să facă „miuuni“ cu spiritismul, profitând de întunerecul, în care se află poporul și înșelându-l în mod nerușinat. El și-a procurat o măsuță cu trei picioare și cu ajutorul ei a început să învoce spiritele lui Kossuth, Petőfi și alți decedați, cari — după spusele S'euului șarlatan — prevestesc sórtea viitoare a ómenilor, le spun câți ani au să trăiescă, unde se află ascunse comori cu bani, ce fel de bani sunt, cum este vasul, în care sunt așezați etc. *Describe* și caracterul ómenilor, spunând cu numele pe cei mai pismăsareți, descoperindu-le moravurile etc. Poporul superstitios a început să-i credă și nu numai din Șermaș și împrejurimire, ci chiar și din comune foarte departate alergă la el în trăsuri și pe jos îngrămădindu-l cu daruri, pentru-ca „s'le spună de noroc“. Pe locuitorii români din comuna vecină Balda i-a nebușit atât de mult de cap, încât au început nóptea să sape după comori. Au pățit'o însă, căci săpătorii de comori, între cari se afla chiar și primarul comunei Baciu Todor, au fost prinși de gendarmi și denunțați la fisolgăbiréul din Mociu, care i-a pedepsit pe fiă-care cu câte cu 12 fl., și se vorbesce, că vor fi și închiși. Mișelul de S'euu însă, care zăpăcesce capetele ómenilor cu spiritismul, este încă liber, și fisolgăbiréul, deși are cunoștință de cauză, nu l'a pedepsit cu nimic. L'a oprit, ce-i drept, de a-și mai eserca infama sa meserie, *dér* pentru aceea tot mercu se ved străni din depărtări mari la el. — Va să dică fisolgăbiréul dela Mociu a pedepsit cu totă asprimea pe cei înșelați, cari erau Români, pe când pe infamul înșelător, care este S'euu, l'a lăsat liber, dându-i ocaziune să-și eserceze și mai departe meseria! Óre nu se va afla nimeni dintre Români comitatului Cojocna, care fiă înainte legei, fiă în congregațiunea comitatului, să-și ridice cuvântul în contra acestei „judecăți“ a fisolgăbiréului dela Mociu?

Mésuri contra ciumei. Cu mésuri pentru a se impedecca trecerea ciumei din Rusia în România, cordonul militar de pe marginea Prutului a fost complectat cu un batalion din reg. 35 de infanteria din Botoșani. Tóte trecătorile din Rusia în România, situate în județul Botoșani, au fost închise. Disposiția posturilor de sentinele e următoarea: La fiă-care kilometru e o sentinelă, care cercetéză terenul și apa Prutului. Aci sentinelele se ved una pe alta din susul și josul riului. În locurile unde terenul e accidentat și opresce vederea, sentinelele sunt la o jumătate de kilometru una de alta. Fiă-care soldat are asupra sa 10 cartușe, cu ordinul de a trage focuri asupra celor cari nu se vor supune. La fiă-care 10 kilometri e un post central cu 30 de soldați, sub comanda unui grad.

Șeful postului inspectéză ziua și nóptea călare, tóte posturile de sentinele. Hrana soldaților se prepară la posturile centrale. Sentinelele se schimbă la fiă-care trei óre, și schimbarea se face sub privegherea unui grad. Spre a se face lesnicioasă comunicarea între sentinele, se vor construi mici podisce peste riuri și se vor face practicabile locurile accidente. Sub nici un cuvânt nu se va pute apropia nimeni de cordonul militar, decât până la un kilometru. Locuitorii mărginași, cunoscuți ca contrabandiști, vor fi supraveghiați de aproape și în locurile unde sunt păduri pe marginea riului, se vor pune nóptea felinare. Șefii de regimente au îndatorirea să inspecteze neconținut pichetele. Luntrile locuitorilor vor fi scóse de pe Prut și duse la mal, s'eu acasă la proprietarii lor. Nici un vas plutitor nu va ave voie să acosteze malul românesc, decât în punctele permise: Ungbeni și Galați.

O nouă rubedeniă. „Patrioții“ tresaltă éráși de bucuriă, că părășiți și isolați cum sunt, și-au mai descoperit o rubedeniă, deși cam în depărtare, pe plaiurile Asiei, de unde au tăbărit în Europa. E vorba de Armeni, în limba cărora s'au descoperit câte-va cuvinte analóge, ca și în limba ungurescă, cum e d. e. *buta* și *but* (stupid) etc. Noua descoperire n'are să surprindă pe nimeni, căci cine cunoșce svircolirile limbistilor maghiari, până să ajungă să stabilească cu probabilitate științifică înrudirea limbei unguresce cel puțin cu limba finică, știe, că „patrioții“ numai cu ucigă-l tóca dór, nu s'au înrudit, incolo cu toți începând dela Adam până la Armeni și — Jidani. Sunt numai câte-va decenii, de când profesorul Horváth, susținea bătându-se în piept, de pe catedrele universității din Budapeșta, că limba vorbită de Adam în rați a fost limba ungurescă, și prin urmare, că și Dumneșu s'a înțeles cu strămoșul din bibliă tot unguresce: el deriva tóte limbile vechi și moderne din graiul lui Arpad, esplicând d. e. pe Jupiter din Jó Péter, pe Apollo din Apólo (nutritor), pe Janus din Jánós etc. Așa și acum cu Armenii!

Calendarul gregorian în Rusia. Guvernul rus a decis adoptarea calendarului Gregorian în locul calendarului Iulian, care era o cauză de dificultăți pentru comerțianții ruși din străinătate, cum și pentru comercianții străini în Rusia. Societatea astronomică din St. Petersburg, cu concursul miniștrilor de stat, a instituit o comisiune de 16 persoane, însărcinată de a regula detaliile acestei reforme, care se va realiza la 1 Ianuarie 1901, adică în prima zi a secolului XX.

Libel de depunere pentru fiă-care nou născut. Precum apare din raportul cassei de economii a postelor belgiene, începând din anul 1897 s'a pornit o acțiune foarte interesantă pentru propagarea spiritului de economie, prin ideia de a se depune pe s'ema fiă-cărui nou născut câte un franc la cassa de păstrare. Mișcarea s'a pornit la inițiativa avocatului Emil Bourlard din Mons, care în conțelegere ou direcțiunea cassei de păstrare a postelor, a întemeiat și răspândit în Mons așa numitul „libel general de păstrare“. Incepând din 1 lunie 1897, fiă-care nou născut din Mons e provădut cu un libel de depunere de câte un franc. Pentru de a asigura valabilitatea libelului, s'a introdus în cârticică următoarea observare: „Suma indusă în acest libel, cât timp va trăi posesorul, nu póte fi redusă sub un franc“. Cârticelele de asigurare s'au răspândit în timpul cel mai scurt și în alte orașe, și sunt prospete, că noua ideia salutară se va generalisa în tóta Belgia.

Meteor de-o rară frumseță. În tóta regiunea provinciilor baltice s'a vădut Marțea trecută un meteor de o rară frumseță, cădând în direcția SSW—NNE și răspândind o lumină atât de vie, ca și a sórelui. Meteorul după-ce a străbătut bolta cerescă, a cădut în fiordul Steensborle, producând o detunătură formidabilă. Astronomul Donner dela observatorul din Berlin a mers la fața locului, spre a face lucrările

Cursul la bursa din Viena.

Din 4 Septembrie 1899.

Table of exchange rates for various currencies and commodities like gold, silver, and bonds.

Cursul pieței Brașov.

Din 5 Septembrie 1899.

Table of market prices for various goods such as flour, oil, and other commodities.

Nr. 4241—1899.

PUBLICAȚIUNE

Pe baza ordinațiilor Inaltului ministeriu de Interne din 6 Iulie 1874 Nr. 26559/74; din 24 Noiembrie 1885 Nr. 62693/85 și din 1 August 1899 Nr. 82290/99 se aduce spre stricta orientare la cunoștință publică, cumcă folosirea stindardelor, insigniilor și colorilor statelor (țerilor) străine, fie la ori-ce ocașune seu sub ori-ce pretext, este necondiționat interzisă; tot asemenea se interzice folosirea stindardelor și colorilor comitatului, respective ale orașului (roșu-vênăt) cu excepțiune numai în casurile de decorațiuni dispuse de respectiva autoritate la edificiile publice (spre pildă: arcuri de triumf, tribune etc.) și și atunci numai astfel, ca stindardul națiunei maghiare să fiă în mod corăspundător și pe un loc dominant reprezentat pe respectivul edificiu. Reuniunile provădute cu statute aprobate de câtră regim, sunt îndreptățite, ca să-și folosească pe locuri publice și la conveniri publice propriile stindarde; la excursiuni seu convoiuri este de a se purta însă cel puțin în frunte stindardul națiunei ungare.

Acțiuni în contra acestei publicațiuni învôlvă în sine transgresiune în contra §. 1 al art. de lege

XL. din 1879 și se pedepsesc conform Inaltei ordinațiuni ministeriale de Interne din 24 Noemvre 1885 Nr. 62693/1885 cu arest până la 15 zile și cu pedepsă de bani până la 100 fl.

Brașov, în 3 Septembrie 1899.

694-1-3. Căpitănatul orășenesc.

Sz. 3659-1899. tlkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvészék, mint telekkönyvi hatóság, közbeve teszi, hogy Garoiu Miklos ügyvéd végrehajtónak Lupuletiu János végrehajtást szenvedő elleni 45 frt. 20 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében brassói kir. törvényszék (a zernesti kir. járásbíróóság) területén lévő Szohodol község határára fekvő a szohodoli 633 sz. tükben A + 933/3 hrsz. a ingatlanra 16 frtban, a szonodoli 215 sz. tükben A + 1455/2 hrsz. ingatlanra 4 frtban, A + 1490, 1491, 1492 1493, 1495 hrsz. ingatlanra 347 frtban ezenel megállapított kikáltásában az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi Szeptember hó 11-ik napján d. e. 9 órakor Szohodol község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42 §-ában jelzett ártolyammal számított és az 1881-ik évi november hó 1-én 3333 sz. alatt kelt igazságügy-miniszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Brassó, 1899 évi Május hó 6-án.

A kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

697!.-1

MOLNÁR, egyes bíró.

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Mai 1899.

Large railway schedule table with multiple columns for train numbers, departure times, and destinations across various routes like Budapest-Predeal, Copșa-mică-Sibiu-Avrig-Făgăraș, etc.

Notă: Orele însemnate în stânga stațiilor sunt a se ceti de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus. — Numerii încadrați cu linii mai negre însemnă orele de noapte. — Semnul —> arată cu capul direcția, încâtău merge trenul.